

Něco na téma krevní hodnoty

Neustále se měří, kolik máte hormonů, vitamínů atd., máte-li příliš mnoho nebo příliš málo červených krvinek, kolik máte železa, hemoglobinu, cholesterolu, jak vysoké jsou vaše jaterní či krevní hodnoty apod. Pokud něčeho přebývá, začne se to omezovat: dostanete léky na snížení cholesterolu a chemické přípravky na inhibování (*zpomalení procesů v těle*) všeho možného. Jakmile toto opatření přestane stačit, přitlačí se na pilu: obdržíte umělé hormony, železo a spoustu dalších doplňků, jako by život, a především biologický život, byl opravdu tak jednoduchý!

Ríkám tomu aspekt olejové nádrže. Ověříte stav oleje v motoru svého auta. Na měrce dobře vidíte, kolik oleje chybí. Chybí-li jeden litr a vy přesně toto množství dolijete, hladina se ustálí v naprosto správné výši. V biologickém systému zvaném člověk (ale ani u jiných teplokrevných živočichů), který sestává ze vzájemně propojených autoregulačních řídicích okruhů, nemůže tak povrchní a naivní přístup fungovat.

A tak se měří, kolik hormonů štítné žlázy produkuje, a rozdíl oproti domnělé normě se vám dodává polykáním tablet. Odhlédneme-li od toho, že tyto náhradní hormony mají s vašimi vlastními jen velmi vzdálený příbuzenský vztah, zaznamenáte velký údiv lékaře, když se o tři měsíce později provede měření znovu. Pořád ještě něco chybí. A tak se potence prášku zvýší z 50 na 75, později na 100, a pokud to ani potom nestačí, zvyšují se tyto hodnoty tak dlouho, dokud to je vůbec možné. Jedna moje pacientka dosáhla u předepsaných tablet hodnoty 300. To je ryzí popírání základních funkcí biologických regulačních okruhů, jelikož existoval důvod, kvůli němuž chtěl tělesný systém hladinu hormonů udržet takhle nízkou – a my jsme ten důvod prostě nepochopili.

Naše oficiální medicína je archaická a kvantitativně orientovaná. Tento způsob pohledu nemá bohužel se skutečným životem vůbec nic společného. Nejde a nikdy nešlo o kvantitu, tedy o množství, nýbrž pouze a jediné o kvalitu – tedy o způsob účinku.

Na druhé straně existují takzvaní lékaři, kteří na základě uvedeného náhledu na léčení šmahem popírají účinek homeopatie. Jejich „zdůvodnění“ zní takto: Protože v homeopatii nejsou žádné molekuly, tedy žádná kvantita (jinými slovy žádná hmota), nemůže vykazovat tento léčebný přístup žádný účinek. Jak naivní a

nevdělaní jsou tito lidé, kteří zřejmě neumějí číst ani myslet, natož aby se chtěli něco naučit.

Existují jedinci, kteří po celý život mají například vynikající krevní hodnoty pro játra, a přesto zemřou na jaterní cirhózu. Jak se to může stát? Vždyť jaterní hodnoty byly přece v pořádku... Kvantita byla v pořádku. Můžete se na játra podívat i laparoskopicky a zjistit, že všechno je, jak má být! A přesto játra nefungují. Vždycky srovnávám buněčné společenství určitého orgánu s pracovníky ve firmě. Počet souhlasí, takže si myslíte, že by podnik měl jaksepatří fungovat, jenže 45 % pracovníků stávkuje a nepracují. Svolejte všechny zaměstnance této firmy a postavte je vedle sebe. Pak se podívejte každému z nich do očí a povězte mi, který z nich patří ke stávkujícím. Nejde to, protože všichni vypadají tak mile...

Podobně jako v příkladu s firemními pracovníky nemají ani tato archaická zjištění krevních hodnot žádnou kvalitativní výpovědní hodnotu!

V případě leukémie je to obzvlášť do očí bijící. Při vyšetření krve se vychází z následujících předpokladů: Při hodnotě nižší než 4000/μl bílých krvinek máte velmi slabou imunitní obranu, jako například po chemoterapii, při níž tyto hodnoty vlivem ničivé chemie klesají na hrozivých 200/μl. Naměřili vám v krvi naopak více než 10 000/μl bílých krvinek, pak máte zánět nebo příliš silnou imunitní obranu. (Existuje vůbec něco takového?)

U leukémie máme 100 000/μl a více bílých krvinek, ale jste absolutně ohroženi infekcemi, jinými slovy, přišli jste o veškerou imunitní obranu. V čem je chyba? **Chyba spočívá v tom, že se oficiální medicína musí naučit rozlišovat mezi kvalitativními a kvantitativními veličinami.** Co je mi platných 100 000/μl bílých krvinek, je-li každá z nich defektní, pokud každá z nich stávkuje? A přesně tohle nedokáže naše dnešní medicína pomocí dosavadní diagnostiky rozlišit.

I u novodobého módního pojmu „autoimunitní onemocnění“, který byl před industrializací naprosto neznámý, se dočkáte doporučení utlumit imunitní obranu. I tady se projevuje přesně stejná chyba. Dr. Heinrich Kremer podrobně vysvětlil, jak vznikají takzvané autoimunitní choroby. A veškeré terapie směřující k oslabení imunitní obrany jsou podle mého názoru nespornou teoretickou, respektive léčebnou chybou. Imunitní obranu je naopak třeba stabilizovat a znovu uvést do

stavu vyvážené celistvosti, a to jak u prvního typu imunitní obrany (zvaného též humorální obrana), tak i u druhého typu pracujícího s reakcemi na antigeny. Pouze tak a nejinak se člověk zase zcela uzdraví.

Naštěstí fyzikové začali chaos po chemících likvidovat a dali nám k dispozici přístroje, jako např. META-Scan a OBERON, které analyzují kvalitu tkáně. Samozřejmě se v tomto směru ještě pořád nacházíme na samotném začátku.

Lékař budoucnosti už nebude chemik. Myšlení v molekulách patří minulosti. „Lékař“ bude fyzik. Myšlení v kmitočtech, informacích a energii si konečně najde cestu a bude zpřístupněno k blahu lidstva.

Dalším často neuznávaným, respektive přehlíženým hlediskem při archaické diagnostické metodě krevního vyšetření je stanovení normovaných hodnot. „Vrchnost“ určuje, jak mají normované hodnoty vypadat.

Zkuste si představit, že bychom měli málo pacientů a zdravotnický průmysl by si na tuto situaci stěžoval... To by potom snížení normovaných hodnot cholesterolu prakticky přes noc změnilo statisíce lidí v normálním stavu v pacienty vyžadující léčbu. To je praktické, že? Na druhé straně se může stát, že hodnoty jsou nastavené tak, aby k jejich dodržení nebyl zapotřebí žádný chemický přípravek, protože nedisponujeme takovým, který by mohl být předmětem báječné reklamy a zisku. V takovém případě se ukazatel jednoduše zvýší. Tahle „historka“ je bohužel pravdivá!

Ukázkovým příkladem v tomto ohledu jsou hodnoty cholesterolu. Jediná otázka, o níž v této hře jde, zní takto: Kolik pacientů v Německu potřebujeme? Když jsem se v roce 1990 stal praktikujícím přírodním léčitelem, se například norma hodnot pro játra (GOT, GPT a gamma-GT) udávala ve výši zhruba 20 U/I. Dnes mi už z různých laboratoří chodí jako „normální“ hodnoty pro GOT a GPT až 50 U/I a u gamma-GT je to dokonce 60 U/I. Včera jste s GOT 40 U/I měli těžkou jaterní chorobu, zatímco dnes se nacházíte v normě. No skvělé! Pane Nováku, můžete jít domů, všechno je O.K.

Jean-Claude Alix v knize **JDE O VAŠI KREV,**

kteřou vydalo nakladatelství Dialog
Ostravská 1135/9,
460 14 Liberec 14, tel.: 485 121 610,
e-mail: knihy@dialog-lbc.cz,
www.dialog-lbc.cz